

Çağını aşan Bediüzzaman

Bu gün takvim yaprakları 23 Mart'ı gösteriyor. Bediüzzaman Said Nursî Hazretlerinin dar-ı bekâyâ irtihal edişinin 51. sene-i devriyesi bugün.

İnsanlığın son asırda Vahiy Dînine karşı küstahlaşması dolayısıyla girdiği bunalıma denk olarak, “Zikri biz indirdik ve O'nun koruyucusu da elbet biziz!” 1 âyet-i celîlesinde beyan edildiği üzere; Cenâb-ı Hakk'ın, bu bunalımı mânevî boyutta göğüsleyen ve krizin vahameti ölçüsünde de fedâkârlığı yüksek olan bir mübelliğ ve müceddid gönderip, dininin yeniden ihyâsını temin etmesi, her şeyden önce O'nun Rahmetinin eserlerindedir ve büyük hediyelerindedir.

Aslına bakarsanız, Hazret-i Âdem'den (as) itibâren insanlık Vahiy Dînine hemen her kulak vermeyişinde bunalımlara girmiş; hemen her bunalım döneminde de fedâkâr ve sâdık Peygamberler tebliğ vazifesini sırf Allah rızâsı için îfâ etmişler.

Hazret-i Nûh (as) hakârete uğramak, taşlanmak ve öldürölmek² tehditlerine rağmen tebliğ görevinde bir an tereddüt yaşamadığı gibi; Hazret-i İbrâhim (as) bu görevdeki sadâkat ve sebâtından dolayı ateşe atılmaktan çekinmemiştir. Tebliğ vazifesinde kavminin verdiği çile ve sıkıntılara; ölüm tehditlerine ve türlü sû-i kast plânlarına rağmen Hazret-i İsa da (as), onun ümmetinden Habib-i Neccâr da (ra) muhatap olmuş; Hazret-i İsa (as) Cenâb-ı Hakkın bir lütfuyla semâyâ yükseltilmiş³; Habib-i Neccâr ise kavmi tarafından şehit edilmiştir.⁴

Ya kavminin eziyet ve hakaretleri karşısında metanetini zerre kadar kaybetmeyen Son Peygamber Hazret-i Muhammed'in (asm); “Ey amcacığım! Güneşi sağ elime, ayı da sol elime verseniz; ben dâvâmdan yine vazgeçmeyeceğim! Ya Allah bu dini hâkim kılar; ya da ben bu uğurda can veririm!” diye haykırışını unutabilir miyiz? Peki; müşriklerin işkencelerine karşı, “Ölümü göze alırım da, O'nun dinini asla bırakmam!” diyen; kızgın kumlara bastırıldıkça, “Allah birdir... Allah birdir...” diyen onun (asm) sevgili ashabı (ra) göz ardı edilebilir mi?

Tarih, îmân fedâkârlarının altın soluklarıyla hınca hınç doludur. Hazret-i Ebû Bekir'in (ra), “Allah'ım; benim vücudumu Cehennem'de öyle büyüt ki, hiçbir ehl-i îman için girecek yer kalmasın!” ifâdesi de akıllara durgunluk verecek cinsten bir yalvarış değil midir?

Son asra girdiğimizde insanlık, yine o dehşet dolu mânevî buhranlarından birisini yaşıyordu. Yalnız dünyayı değil; âhireti, Cenneti ve maddî-mânevî her türlü makâmı fedâ edebilecek ve ehl-i îman yerine Cehennem'e girmeyi göze alabilecek bir mübelliğe ve müceddide ihtiyaç vardı.

Bedüzzaman Hazretlerinin (ra) kendisi için hiçbir mânevî makâmı—mehdîyet dahil—telâffuz etmeyişi, böylesine bir fedâkârlıktan başka ne ile îzah edilebilir? O Kutup mudur, Gavs mıdır, Mehdi midir, hangi makamdadır; bunu zikretmez; makamla, mansıpla meşgul olmaz. Yalnızca der ki: “Ben makam sahibi değilim! Ben sizin bir ders arkadaşınızım!”⁵ Kendisine Kur'ân'ın sırlı hakikatlerini beyân etme yetkisi verilmiş⁶ ve îmân ilimlerinde fetvâ vazifesiyle görevlendirilmiş⁷ bir âlim olan Bedüzzaman, vazifeye bağlılığı ve istikameti “makam” olarak yeterli görür.

Bedüzzaman (ra); kimi zaman, Kur'ân hizmetini maddî-mânevî makamlara ve uhrevî saadetlere âlet yapmaktan men edildiğini söyler⁸; kimi zaman, ehl-i îmanın Cehenem'den kurtulması için “Cehenneme girmeyi kabul ederim”⁹ beyanıyla tüylerimizi ürpertir. Gazeteci Eşref Edip'e verdiği beyanatta; “Ben, cemiyetin iman selâmeti yolunda âhiretimi de feda ettim! Gözümde ne Cennet sevdası var; ne Cehennem korkusu! Cemiyetin, yirmi beş milyon Türk cemiyetinin îmanı namına bir Said değil; bin Said fedâ olsun!”¹⁰ diye haykırışı hâlâ kulaklarımızda çınlamaktadır.

Bu senenin, Bedizzaman'ın çağını aşan dâvâsı açısından başka bir önemi daha var: Bediüzzaman'ın, o meşhur Şam Emeviye Camiinde verdiği ve içerisinde İslâm âleminin hastalıklarını teşhis ettiği ve etkin bir reçete beyan ettiği büyük hutbenin de yüzüncü yılı bu yıl. Âlem-i İslâmın çalkantılarla o reçeteye doğru kader-i İlâhice sevk olunduğu günleri çetin tecelliler içinde de olsa -artık- görüyoruz. Duâmız: Reçete âlem-i İslâma inşaallah pahalı düşmez. (Hutbe-i Şamiye, ehliyetli akademisyenlerce geçtiğimiz hafta sonu Şam'da ele alınıp müzakere edildi. Sonuç bildirgeleri bu hafta sonu İstanbul Haliç merkezinde inşaallah kamuoyu ile paylaşılacak.)

Bu vesileyle; ilim, fikir ve gönül ehlince anlaşılmayı bekleyen bâkir bir alanda vazgeçilmez eserler bırakan Bedüzzaman Said Nursî Hazretlerini bir kez daha rahmet ve minnetle anıyoruz.

Dipnotlar:

1- Hicr Sûresi, 15/9;

2- Şuârâ Sûresi, 26/116;

3- Âl-i İmrân Sûresi, 3/55;

4- Yâsîn Sûresi, 36/26;

5- Emirdağ Lâhikası, S.367;

6- Mektûbât, s. 357;

7- Mektûbât, s. 413;

8- Emirdağ Lâhikası, s. 317;

9- Emirdağ Lâhikası, s. 377;

10- Tarihçe-i Hayat, s. 544.